

Titular de **mèdiu** el del diari *Levante-EMV* hui: «*Convocan para mañana una manifestación contra el accidente y por la seguridad del transporte público*». Contra l'accident. I qui és l'accident? I què és un accident? En la pràctica, manifestar-se contra l'accident és impossible. En algun lloc, això sí, no deu passar un dia en què 43 espectres es manifesten contra el seu propi accident. Una altra cosa seria manifestar-se obertament contra la impunitat, però fa calor. A no ser que l'accident titulat siga l'autonàstic i autopàtic govern que patim. La comissió de no investigació havia rebut l'**autòpsia** abans de morir, però encara l'oposició insisteix a indignar-se perquè l'administració no li facilita tots **els documents** de la necrosi. Què indignant... Serà possible... Després de reduir a quatre dies cagats la no-comissió, veritat que és estranyíssim, insòlit, misteriós i **espectral** que no et subministren tot el paper higiènic, eh, eh? Després del «*Jo no t'espere*», ara podríem penjar als balcons el «*Jo m'indigne*». O simplement, intercanviant el macabre joc d'espills: «*Els valencians som un accident*».

Dijous 27 de juliol

El diari *El País* també s'astora. Com *Levante*, també dedica hui un **editorial** a la investigació de la comissió de investigació i repassa la indignació: 1) El PP imposa una comissió d'un mes; 2) La documentació s'entrega de forma parcial i tard; 3) l'oposició haurà disposat de només 14 hores (si no dorm) per a **estudiar** —si els estudia— els documents; 4) Vet del PP a les declaracions d'experts independents; 5) Les compareixences duraran solament quatre dies; 6) Únicament 24 hores per a determinar les conclusions de les compareixences... Però la **indignació real** era una altra, no?